

KONINKRIJK BELGIE.

ROYAUME DE BELGIQUE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, op 15 februari 1995 door de Minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "waarbij sommige bepalingen van de wet op de ziekenhuizen, gecoördineerd op 7 augustus 1987, toepasselijk worden verklaard op de functie "mobiele urgentiegroep"", heeft op 21 maart 1995 het volgend advies gegeven :

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, huitième chambre, saisi par le Ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement, le 15 février 1995, d'une demande d'avis sur un projet d'arrêté royal "rendant certaines dispositions de la loi sur les hôpitaux, coordonnée le 7 août 1987, applicables à la fonction "service mobile d'urgence"", a donné le 21 mars 1995 l'avis suivant :

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP.

Het ontwerp heeft tot doel de "mobiele urgentiegroep" aan te merken als een functie van een ziekenhuis in de zin van artikel 76bis van de wet op de ziekenhuizen, gecoördineerd op 7 augustus 1987, en een aantal artikelen van die wet op die functie van overeenkomstige toepassing te verklaren.

Het voornoemde artikel 76bis werd in de wet op de ziekenhuizen ingevoegd bij artikel 63 van de programmawet van 30 december 1988. Het machtigt de Koning het bepaalde in de artikelen 68, 69, 71, 72, 73, 74, 75 en 76 van die wet geheel of gedeeltelijk en met eventuele aanpassingen toepasselijk te verklaren op afdelingen en functies van ziekenhuizen of ziekenhuisdiensten die Hij nader omschrijft.

ALGEMENE OPMERKING.

Luidens het ontworpen artikel 2 omvat de functie mobiele urgentiegroep "het zich onmiddellijk begeven naar de plaats, aangewezen door de in de wet van 8 juli 1964 betreffende de dringende geneeskundige hulpverlening bedoelde aangeselde van het eenvormig oproepstelsel" (tweede volzin, 1°), in voorkomend geval, de dringende medische en verpleegkundige handelingen (tweede volzin, 2°) en "in voorkomend geval, het toezicht op en de verzorging van de patiënt tijdens zijn overbrenging naar het meest aangewezen ziekenhuis" (tweede volzin, 3°).

.../...

Die bepaling doet de vraag rijzen naar het verband tussen de dringende geneeskundige hulpverlening en de mobiele urgentiegroep.

Volgens artikel 1 van de voornoemde wet van 8 juli 1964 moet onder "dringende geneeskundige hulpverlening" worden verstaan : het eenvormig oproepstelsel, de eerste verzorging ter plaatse van personen die zich op de openbare weg of in een openbare plaats bevinden en wier gezondheidstoestand, ingevolge ongeval of ziekte, onmiddellijke verzorging vereist, hun vervoer naar het ziekenhuis en hun opneming in een verplegingsdienst.

Uit de vergelijking tussen artikel 1 van de wet van 8 juli 1964 en artikel 2 van het ontwerp blijkt dat de mobiele urgentiegroep in zekere mate deelneemt aan de dringende geneeskundige hulpverlening. Zij moet zich immers begeven naar de plaats die haar door de aangestelde van het eenvormig oproepstelsel wordt aangewezen en (ter plaatse) de dringende handelingen stellen (1).

Zoals door de gemachtigde van de Regering is bevestigd, wordt de medische urgentiedienst echter niet belast met het vervoer van patiënten. Bovendien wordt de patiënt vervoerd, niet naar het door de aangestelde van het eenvormig oproepstelsel opgegeven ziekenhuis (zie artikel 5 van de wet van 8 juli 1964), maar naar "het meest aangewezen ziekenhuis". In zoverre wijkt de werking van de mobiele

(1) Zie de artikelen 4 en 5 van de wet van 8 juli 1964.

urgentiegroep af van de regeling in verband met de dringende geneeskundige hulpverlening.

Ervan uitgaande dat de mobiele urgentiegroep een functie van een bepaald ziekenhuis is, terwijl de patiënt niet noodzakelijk naar dat ziekenhuis, maar naar "het meest aangewezen ziekenhuis" vervoerd moet worden, vraagt de Raad van State zich af of in het ontwerp (of in een andere tekst) niet nadere criteria gegeven moeten worden ter bepaling van "het meest aangewezen ziekenhuis". Bovendien zou geregeld moeten worden wie ter zake de beslissing neemt. Ten slotte moeten de rol van de ambulancedienst en de verplichtingen van het ziekenhuis bepaald worden.

ONDERZOEK VAN DE TEKST.

Aanhef.

In het tweede lid schrijve men "19 mei 1994" in plaats van "19.05.1994".

Artikel 2.

In de Nederlandse tekst van de eerste volzin vervange men de woorden "geneeskundige toestand" door "gezondheidstoestand".

.../...

Artikel 4.

De Raad van State ziet geen reden waarom wordt afgeweken van de normale regel inzake de inwerkingtreding.

PORTEE ET FONDEMENT LEGAL DU PROJET.

Le projet a pour but de considérer le "service mobile d'urgence" comme une fonction d'un hôpital au sens de l'article 76bis de la loi sur les hôpitaux, coordonnée le 7 août 1987, et de déclarer certains articles de cette loi applicables à cette fonction.

L'article 76bis précité a été inséré dans la loi sur les hôpitaux par l'article 63 de la loi-programme du 30 décembre 1988. Il habilite le Roi à déclarer applicables, en tout ou en partie, les dispositions des articles 68, 69, 71, 72, 73, 74, 75 et 76 de cette loi, y compris des adaptations éventuelles, aux sections et fonctions des hôpitaux ou des services hospitaliers précisées par Lui.

OBSERVATION GENERALE.

Aux termes de l'article 2 en projet, la fonction de service mobile d'urgence comprend "le fait de se rendre, immédiatement, à l'endroit indiqué par le préposé du système d'appel unifié, visé dans la loi du 8 juillet 1964 relative à l'aide médicale urgente" (seconde phrase, 1°), le cas échéant, les actes médicaux et infirmiers urgents (seconde phrase, 2°) et "le cas échéant, la surveillance et les soins au patient lors de son transfert vers l'hôpital le plus adéquat" (seconde phrase, 3°).

Cette disposition soulève la question du lien entre l'aide médicale urgente et le service mobile d'urgence.

.../...

Selon l'article 1er de la loi du 8 juillet 1964 précitée, il faut entendre par "aide médicale urgente" : le système d'appel unifié, les premiers soins sur place aux personnes se trouvant sur la voie publique ou dans un lieu public et dont l'état de santé, par suite d'accident ou de maladie, requiert des soins immédiats, leur transport à l'hôpital et leur admission dans un service hospitalier.

Il appert de la comparaison de l'article 1er de la loi du 8 juillet 1964 et de l'article 2 du projet que le service mobile d'urgence participe dans une certaine mesure à l'aide médicale urgente. En effet, il doit se rendre à l'endroit indiqué par le préposé du système d'appel unifié et accomplir (sur place) les actes urgents (1).

Comme l'a confirmé le délégué du Gouvernement, le service médical d'urgence n'est toutefois pas chargé du transport de patients. En outre, le patient est transporté, non pas vers l'hôpital indiqué par le préposé du système d'appel unifié (voir article 5 de la loi du 8 juillet 1964), mais vers "l'hôpital le plus adéquat". C'est dans cette mesure que le fonctionnement du service mobile d'urgence déroge au régime relatif à l'aide médicale urgente.

Considérant que le service mobile d'urgence est une fonction d'un hôpital déterminé, et que le patient ne doit pas nécessairement être transporté vers cet hôpital mais vers "l'hôpital le plus adéquat", le Conseil d'Etat se demande si le projet (ou un autre texte) ne devrait pas énoncer des critères plus précis en vue de déterminer quel

(1) Voir les articles 4 et 5 de la loi du 8 juillet 1964.

est "l'hôpital le plus adéquat". En outre, il y aurait lieu d'indiquer qui prend la décision en la matière. Enfin, le rôle du service d'ambulance et les obligations de l'hôpital doivent être arrêtés.

EXAMEN DU TEXTE.

Préambule.

Au deuxième alinéa, il convient d'écrire "19 mai 1994" au lieu de "19.05.1994".

Article 2.

Dans le texte néerlandais de la première phrase, il y a lieu de remplacer les mots "geneeskundige toestand" par "gezondheidstoestand".

Article 4.

Le Conseil d'Etat n'aperçoit pas le motif qui justifierait de déroger à la règle normale de l'entrée en vigueur.

De kamer was samengesteld uit

de Heren : W. DEROOVER,
Messieurs :

D. VERBIEST,
P. LEMMENS,

de Heer : J. GIJSSELS,
Monsieur :
Mevrouw : Y. MERCHIEERS,
Madame :

Mevrouw : F. LIEVENS,
Madame :

La chambre était composée de

kamervoorzitter,
président de chambre,

staatsraden,
conseillers d'Etat,

assessoren van de
afdeling wetgeving,
assesseurs de la
section de législation,

griffier,
greffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. D. VERBIEST.

Het verslag werd uitgebracht door de H. W. VAN VAERENBERGH, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. B. THYS, adjunct-referendaris.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. D. VERBIEST.

Le rapport a été présenté par M. W. VAN VAERENBERGH, auditeur. La note du Bureau de coordination a été rédigée et exposée par M. B. THYS, référendaire adjoint.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

F. LIEVENS.

W. DEROOVER.